

Decis. Aurearum Pars II. Lib. I.

logorum. Vnde Canonistæ accipientes largius nomen ordinis, & minus propriæ dicunt Episcopatum ordinem esse. Et ita intelligentur iura, & quæ nos alias diximus, quod Episcopus non potest ea, quæ sunt Episcopalis ordinis, id est potestatis, committere, nisi alteri Episcopo. Theologi vero, qui magis resolute, & proprie loquuntur, dicunt, quod non sit Ordo. Addunt etiam Canonistæ † quod Psalmista sit ordo, sed non est uerum: non enim est ordo, sed officium ordinis annexum: quia enim psalmi cum cantu pronunciantur, ideo dicitur Psalmista, & Cantor, hoc autem non est nomen ordinis specialis. tum quia cantare pertinet ad totum chorum: tum, quia non habet aliquam specialem relationem ad Eucharistiam. Sic corona non est ordo, loquendo propriæ de ordine Sacerdotali, sed est dispositio ad ordinis, non necessaria, sed tantum congrua. Est ergo dispositio congruitatis, non autem necessitatis respectu ordinis. & ratio est: quia in omni transitu de statu ad statum, conuenienter ponitur aliqua media dispositio: hoc autem est tonsura clericalis, per quam illi, qui tonsurantur, à statu laicorum separantur, depositum capillos, & tenduntur in signum depositionis superflue curæ temporalium. Quia vero præparantur ad ministerium Dei, cui seruire regnare est, ideo raduntur in modum coronæ quæ est signum regale, c. duo sunt genera. 12. q. 1. Turrecram. in c. clericis, num. 4. distin. 23. Qui etiam num. 12. ponit octo effectus tonsu 11. rx. Primum, † quia gaudet priuilegio fori, ut non conuenientur nisi sub iudice ecclesiastico. Secundum, quia gaudet priuilegio Canonis, si quis suadente, quia excommunicatur qui injicit in eum manus uiolentia, cap. 1. de cler. coniug. Tertium, quod liberatur a taleis, & collectis, c. fin. de vita & honest. cler. l. 2. C. de Episc. & cler. Quartum, quod de altari debet unire, qui altari seruit. Quintum, quia debet portare habitum clericalem. Sextum, quia debet portare coronam, & potest compelli, cap. clerici, distin. 23.

Septimum, quia non debet mercari, ne se negotijs secularibus implicare, alias tenet monitus, si non desistat, perdit priuilegium clericale, c. fin. de vita & honest. clericorum. Octauum, quod non tonsuratus per Episcopum sine monachus, sive laicus, in misericordia publicè legere non debeat, distin. 41. c. clericus, de consecr. dist. 5. c. in omnib. Ex his igitur concludendum est, secundum communem sententiam Doctorum, esse tantum septem ordines: & recte qui 12. dicitur Ecclesia posita est varieras hæc, & multiplicitas, ad exemplum Ecclesie triū phantis, secundum illud Exo. 25. Vide, & fac omnia secundum exemplar, quod tibi monstratum est. Sed Ecclesia trium phant multiplicitati varietate adornata est, c. principiū, §. omnis lapis, de pœnit. dist. 2. ergo & militans. Vnde propheta in eius laudem. Psal. 44. inquit. Astitit Regina. i. Ecclesia secundum glo. ibi, in vesti tua deaurato, à dextris tuis, circundata varietate. Tum etiam, quia corpus misericordie comparatur corpori naturali hominis. Rom. c. 12. Cor. cap. 12. Sed sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent. Ita in Ecclesie corpore, secundum veridicam Apost. sententiam, in uno, eodemque spirituali corpore conferrendum est hoc officium unius, alij committendum est aliud. Nec etiam quantumlibet exercitatæ vni personæ uno tempore duarum rerum officia committenda sunt, quia si totum corpus oculus, ubi auditus. Tum etiam, quia Ecclesie corpus constituitur ex duplice pariete, ut dicit Hug. de S. Viæ de sacramentis. Scilicet Laicali, & Clericali. Sed in patiente laicali est ordo, Scilicet Imperator, Rex, Dux, Comes, Tribunus, Decurio, Centurio, quæ omnia ordinem dicunt, ergo patiter in patiente spirituali debet esse ordinatio spiritualis. Tum, etiam quia si apud Regiam mensam decerit varios esse, & multiplices ministros, vt de mensa Salomonis constat, quanto magis conuenient hæc varietas mensæ Regis gloriae. Et notandum, † quod cuiuslibet septem ordinum prædi-